

Čís. 3.

**Nařízení veškerého ministerstva
ze dne 28. prosince 1913****o úlevách při plnění soukromoprávních pohle-
dávek.**

Podle zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307 a čl. 2. zákona ze dne 28. října 1918, č. 11 sb. z. a n., se nařizuje:

O soudcovském příročí.**§ 1.**

1. Procesní soud může k návrhu žalovaného, když to jeho hospodářský stav ospravedlňuje a věřitel tím neutrpí nepoměrné újmy, pro soukromoprávní peněžité pohledávky před 1. srpnem 1914 vzniklé, pokud v § 3 není něco jiného ustanoveno, určit v rozsudku delší lhůtu ke splnění než zákonnou.

2. Lhůta povolena býti může pro celou pohledávku nebo její část, ale nikoliv přes 30. červen 1919. Příročí, povolené soudem podle nařízení ze dne 20. prosince 1917, z. ř. č. 494, až do 31. prosince 1918 považuje se za prodloužené včetně do 31. března 1919. Soud může však vyslechna odpůrce (§ 56 ex. ř.) povolit ještě další lhůtu nejdéle do 30. června 1919 nebo ji zkrátiti.

3. Žalovaný jest povinen osvědčiti skutková tvrzení, o něž opírá svůj návrh.

4. Soud může povolit lhůtu pod podmínkou, že dlužník dá jistotu.

5. Do usnesení druhé stolice, ať povolujícího neb odpírajícího příročí není opravného prostředku.

6. Podal-li věřitel žalobu přes to, že dlužník ho mimosoudně o poshovění žádal a žádost zřejmě odůvodnil, a uznal-li dlužník žalobní nárok ihned při prvním roku, nahradí věřitel náklady rozepře, když soud povolí příročí, jak bylo mimosoudně žádáno.

§ 2.

1. Dlužník může u okresního soudu, v jehož obvodu má věřitel své bydliště, navrhnouti, uznáve jeho pohledávku, aby byla určena platební lhůta. Tento návrh může i tehdy učiniti, je-li jeho závazek určen notářským spisem k exekuci způsobilým.

2. Byl-li vydán proti dlužníku v upomínacím řízení platební rozkaz, může ve lhůtě k odporu určené u soudu, který platební příkaz vydal, navrhnouti uznáve věřitelovu pohledávku, aby byla určena platební lhůta dle tohoto nařízení.

3. Soud vyslechnuv dříve věřitele (§ 56 ex. ř.) rozhodne usnesením. Povolí-li poshovění, vysloví v usnesení, že jest dlužník povinen, zaplatiti uznanou pohledávku a určí lhůtu, nebo změniv lhůtu v platebním rozkaze stanovenou, novou lhůtu ku plnění.

4. I tu platí obdobně ustanovení § 1. Dlužník jest povinen, nahraditi věřiteli náklady se slyšením spojené, leč by byl věřitel odmítl jeho zřejmě odůvodněnou mimosoudní žádost za poshovění a soud přiročí povolit, jak bylo mimosoudně žádáno.

**O pohledávkách, vyňatých ze soudcovského
příročí.****§ 3.**

Ustanovení §§ 1 a 2 neplatí o pohledávkách ze smének a šeků jakož i o:

1. pohledávkách ze služebních smluv a smluv o dílo (§§ 1151 až 1171 ob. z. obč.);

2. pohledávkách z nájemních a pachtovních smluv;

3. pohledávkách spolkových nemocenských pokladen (§ 60 zákona ze dne 30. března 1888, z. ř. č. 33) a náhradních ústavů (§ 65 zákona ze dne 16. prosince 1906, z. ř. č. 1 z r. 1907 a cís. nař. ze dne 25. června 1914, z. ř. č. 138), na zaplacení příspěvků k nemocenskému a pensijnímu pojištění;

4. nárocích na placení úrokův a anuit:

a) z pohledávek, které jsou přední úhradou zástavních listů a založených bankovních dlužních úpisů,

b) z pohledávek spořitelen a společných sirotčích pokladen knihovně zajištěných,

c) z pohledávek spořitelen u obcí nebo jiných veřejných korporací;

5. důchodových pohledávkách a nárocích na výživu;

6. pohledávkách na placení úroků a splácení jistiny ze státních dluhů a státem zaručených závazků;

7. nárocích na placení úrokův a splácení jistiny ze zástavních listů, založených bankovních dlužních úpisův a dílčích dlužních úpisů;

8. pohledávkách u zemských a akciových bank, spořitelen, úvěrních společenstev a jiných úvěrních ústavů z běžného účtu a ze vkladů na pokladní poukázky nebo vkladní knížky;

9. pohledávkách z pojišťovacích smluv.

**O soudcovském příročí pro vývozní obchodníky a
pro osoby mající příjmy z návštěvy cizinců.****§ 4.**

Živnostníkům a obchodníkům, kteří prokáží vysvědčením obchodní a živnostenské komory, že převahou dodávají neb odebírají zboží určené k vývozu do celní ciziny, pak osobám a podnikům, které osvědčí, že jsou převahou odkázány na výdělek nebo příjmy z návštěvy cizinců, může povoleno býti soudem poshovění (§ 1 a 2) i pro pohledávky v § 3, č. 1., 2. a 4. uvedené, pokud vzešly před 1. srpnem 1914, pak pro pohledávky na placení úrokův a splácení jistiny z dílčích

dlužních úpisů vydaných před tímto dnem; pro pohledávky z nájemních a pachtovních smluv jest přípustno soudcovské přiročí i tenkrát, když tyto smlouvy byly mlčky obnoveny po 31. červenci 1914.

O soudcovském přiročí v exekučním řízení.

§ 5.

1. Exekuční soud může k dlužníkovu návrhu odložit exekuci nejdéle do 30. června 1919, pokud nejde o zabavení movitého jmění neb o nucené zřízení zástavního práva. Není to přípustno, byla-li již povolena platební lhůta podle §§ 1, 2 nebo 4 tohoto nařízení.

2. Pro odklad platí obdobně ustanovení § 1, odstavce 1 a 3 až 5.

3. Exekuce odložená podle § 5 nařízení ze tu podmínky § 1, odstavce 1, k dlužníkovu ná dne 20. prosince 1917, z. ř. č. 494, může, jsou-li vrhu dále odložena býti do 30. června 1919, pokud neprošla již před 31. prosincem 1918 lhůta, na kterou byla odložena.

4. Přípustno jest odložit exekuci i pro pohledávky ze směnek nebo šeků. V případech v § 4 uvedených může se povolit odklad i pro pohledávky v § 3, č. 1., 2. a 4. uvedené, které vznikly před 1. srpnem 1914.

5. Vymáhající věřitel nemá nároku na náhradu nákladů vzešlých odloženou exekucí, odmítl-li mimosoudní, zřejmě odůvodněnou dlužníkovu žádost za poshovění a povolil-li soud odklad, jak bylo zažádáno mimosoudně.

O soudcovském přiročí pro válečné území.

§ 6.

1. Byla-li by pro válečné události činnost některého soudu dočasně zastavena nebo jeho stanoviště přeloženo nebo musilo-li by území z úředního rozkazu od značné části obyvatelstva býti opuštěno, může dovolaný soud osobám, které mají své bydliště (sídlo) nebo svůj stálý obchodní závod v tomto území, pro závazky všeho druhu a bez rozdílu, kdy vznikly, povolit přiročí (§§ 1 a 2) a také vysloviti, že se promíjejí nebo zrušují právní újmy, které nastaly nebo nastanou proto, že plnění nenastalo včas, zůstane pouze povinnost, platiti úroky v mezích § 10, odstavcem 1. stanovených.

2. Na takové osoby vztahují se ustanovení § 5 bez ohledu, jakým způsobem a kdy vznikla pohledávka, pro kterou se vede exekuce.

3. Za podmínek v 1. odstavci naznačených může soud dále vysloviti, že se promíjejí nebo zrušují právní následky toho, že podmínka nebyla splněna, když splnění stalo se nemožným pro válečné události. Je-li třeba, buď stanovena nová lhůta pro splnění podmínky.

Přiročí pro vojenské osoby a jich blízké příbuzné.

§ 7.

1. Pro soukromoprávní peněžité pohledávky proti vojenským osobám (§ 1, odstavec 2. cis. nař. ze dne 29. července 1914, z. ř. č. 178), které při ukončení války nebo dříve se vrátily, nebo po uzavření míru se vrátí do svého občanského poměru, dále proti žaťatcům a rukojmím (§ 1, odst. 3. tohoto císařského nařízení) nařizuje se přiročí až do uplynutí tří měsíců po dnu, kterého pominul pro dlužníkovu osobu důvod v § 3, odst. 2. uvedeného císařského nařízení.

2. Když zanikne toto zákonné přiročí, může soud jmenovaným osobám povolit další poshovění pro závazky peněžité všeho druhu (§§ 1, 2 a 5) kromě vyživovacích povinností, pojistných premií a pohledávek ze směnek a šeků. Jsou-li tu podmínky § 1, odst. 1. může také vysloviti, že se promíjejí nebo zrušují právní újmy, které nastaly nebo nastanou proto, že plnění nenastalo včas; zůstane pouze povinnost, platiti úroky v mezích § 10, odstavcem 1. stanovených. Může dále vysloviti, že se promíjejí nebo zrušují právní následky toho, že podmínka nebyla splněna, když splnění stalo se nemožným pro válečné události. Je-li třeba, buď stanovena nová lhůta pro splnění podmínky.

3. Předchozích ustanovení nelze použiti, vznikly-li pohledávky po tom, kdy započal poměr naznačený v § 3, odst. 2. císař. nařízením ze dne 29. července 1914, z. ř. č. 178. Smlouvy o pojištění na život, jež uhasly bez odkupu proto, že premie včas nebyly zaplacený, nebo které se vyměňují za pojištění se sníženými pojištěnými jistinami, jsouce sprostěna od dalšího placení premií, jest pojišťovatel povinen, obnoviti v šesti měsících po dnu v odst. 1. vyznačeném bez nové lékařské prohlídky, doplatí-li se premie i s úroky z prodlení.

4. Manželce, neprovdané družce a dětem (osvojeným i schovancům) některé z osob v odst. 1. jmenovaných může soud, žijí-li s ním ve společné domácnosti a nemají-li samostatného výdělků, povolit za podmínek v § 1, odst. 1. poshovění pro peněžité pohledávky všeho druhu kromě vyživovacích, pojistných premií a pohledávek ze směnek a šeků (§§ 1, 2 a 5).

§ 8.

1. O žalobách, jimiž se požaduje zaplacení pohledávek zákonem poshověných (§ 7, odst. 1.) nebudiž v soudním řízení pokračováno až do uplynutí čekací lhůty, leč by žalovaný sám navrhl, aby se v přerušném řízení pokračovalo. Konal-li se již před 25. červnem 1918 první rok podle § 239 č. ř. s. neb ústní přelíčení, budiž v soudním řízení pokračováno a v rozsudku tak stanovena lhůta pro plnění i s útratami rozepře, aby počínala od posledního dne sečkáci lhůty (§ 7, odst. 1.).

2. Nové žaloby na zaplacení posečkaných (§ 7, odstavec 1.) pohledávek buďtež odmítnuty, leč by žalobce předložil písemné prohlášení dlužníkovu,

kterým se zcela nebo částečně zřeká zákonného příročí. Zřekl-li se obžalovaný zákonného příročí jen co do části pohledávky, může žalobou požadováno býti, aby zaplacená byla také druhá část pohledávky. Pro její zaplacení, jakož i útrat rozepře buď lhůta stanovena tak, aby počínala od posledního dne sečkáci lhůty.

3. Věřitel může však u okresního soudu, v jehož obvodu má dlužník své bydliště (sídlo) nebo stálý pobyt, navrhnouti, aby pro jeho pohledávku zákonné příročí (§ 7, odst. 1.) bylo zrušeno. Soud tomuto návrhu vyhověl, bylo-li osvědčeno, že hospodářské poměry dlužníkovy neodůvodňují vůbec nebo v plném rozsahu zákonného poshovění a neprokáže-li dlužník, že zaplacením utrpí nepoměrnou újmu.

4. O návrhu budiž dlužník vyslechnut (§ 56 ex. ř.). Předvolání nebo vyzvání, aby se vyjádřil o něm, budiž mu doručeno k vlastním rukám. Výslech dlužníkův může k návrhu věřitelovu odpadnouti, osvědčí-li se, že měl by v zápětí značný průtah.

5. Než rozhodne soudce, vykonej vhodná šetření, pokud se týče vyžádej si posudek obchodní a živnostenské komory, nebo vyslechni přezvědné osoby, které znají hospodářské poměry dlužníkovy. Řízení buď pokud možno urychleno a v první stolici do měsíce skončeno.

6. Vyhověli-li se návrhu, buď v usnesení vysloveno, pro kterou část pohledávky a kterým dnem zákonné příročí se zrušuje. O nákladech řízení rozhodne se dle předpisů civilního soudního řádu. Věřitel nemá nároku na náhradu útrat, byť se vyhovělo jeho návrhu, nýbrž jest povinen sám nahraditi je dlužníkovi, když opominul dlužníka dříve, než podal návrh, vybičnouti, aby zaplatil, a dlužník ihned před soudem prohlásil, že jest ochoten zaplatiti částku, pro kterou se zákonné příročí zruší, nebo když dlužník byv mimosoudně vyzván, aby zaplatil, zřekl se zákonného příročí a bez prodlení písemně prohlásil, že jest ochoten zaplatiti.

7. Do povolení i do zamítnutí návrhu jest stížnost přípustná. Z rozhodnutí druhé stolice není opravného prostředku.

8. Věřitel může pak svou pohledávku soudně vymáhati, když předloží pravoplatné usnesení, jímž se zákonné příročí zrušuje. Bylo-li zrušeno jen co do části, může i zaplacení další části pohledávky žádáno býti. Jest pak přípustno, odsouditi dlužníka i k zaplacení této, byť v čase, kdy se rozsudek vynese, ještě pro ni platilo zákonné příročí. Pro tuto určí se platební lhůta tak, aby počínala od posledního dne zákonné sečkáci lhůty, pro onu a útraty rozepře ode dne, který odpovídá usnesení (odstavec 6.).

9. Pro vykonatelnou pohledávku, pro kterou bylo zákonné příročí zrušeno, může býti vedena exekuce.

10. Zrušil-li soud zákonné příročí pro některou pohledávku, není již přípustno, povoliti soudcovské příročí (§ 7, odstavec 2., § 1, 2 a 5).

O vlivu vyšší moci na směnky a šeky.

§ 9.

Vadí-li u smének nebo šeků, nechť jest v nich kterékoli místo platební a kterýkoliv den vydání, nepřekonatelná překážka (vyšší moc), vzniklá z válečných událostí, presentaci nebo vznesení protestu, odročuje se platební lhůta, lhůta pro presentaci ku přijetí nebo k výplatě a pro podání protestu o tolik, kolik jest třeba, aby se provedlo směnečné právní jednání, když překážka zanikla, nejméně však až do uplynutí deseti všedních dnů po tom, kdy zanikla překážka. V protestu dlužno, pokud možno, zjistiti překážku a její trvání.

O náhradě úroků; lhůty promlčecí a k žalobám.

§ 10.

1. Za dobu, o kterou se placení příročím odkládá, buďte zapraveny zákonné úroky z prodlení nebo smluvní, nejsou-li vyšší zákonných. Vyšší úroky požadovány býti mohou až do dne, kterého by bylo platiti, kdyby nebylo příročí povoleno.

2. Doba, po kterou příročí bylo povoleno, nezapočítává se do lhůt promlčecích a zákonných ku podání žaloby.

Smluvené právní újmy.

§ 11.

Bylo-li věřiteli smlouvou vyhrazeno právo výpovědi neb okamžitého požadování jistiny nebo jiné právní následky, kdyby úroky, anuity nebo splátky ze soukromoprávních peněžitých pohledávek před 1. srpnem 1914 vzniklých nebyly včas zaplaceny, nelze je, kromě závazku platiti úroky v mezích stanovených v § 10, odstavci 1., uplatniti, je-li dlužník dlužen toliko úroky, anuity anebo splátky, které dospěly nejpozději dne 31. srpna 1916.

O vyrovnání.

§ 12.

Že pro některou pohledávku bylo povoleno příročí podle tohoto nařízení, nevadí tomu, aby byl vyrovnána s jinou.

O vzájemnosti.

§ 13.

Pokud věřitelé, kteří mají své bydliště (sídlo) v obvodu československého státu, mohou své soukromoprávní pohledávky v jiném státě uplatňovati toliko s obmezením, podrobeny jsou pohledávky věřitelů, kteří v tomto cizím státě mají své bydliště (sídlo) stejným obmezením.

§ 14.

Toto nařízení nabývá platnosti dne 1. ledna 1919.

Dr. Kramář v. r.	Dr. Zahradník v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Al. Rašín v. r.
Dr. Winter v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Dr. Soukup v. r.
Klofáč v. r.	Habermann v. r.

Švehla v. r.

Čís. 4.

Nařízení ministerstva železnic ve shodě s ministerstvem pro správu průmyslu, obchodu a živností a ministerstvem pro správu veřejných prací ze dne 30. prosince 1918

o vydávání Věstníku pro železnice a plavbu.

Veškerá tarifní opatření železnic oblasti státu československého, pro něž po smyslu nařízení

ze dne 20. listopadu 1895, ř. z. čís. 167, a ze dne 10. února 1905, z. ř. čís. 14, v § 5 a 1 a v § 8, pod 1, 2 byla předepsána vyhláška v listu „Verordnungsblatt für Eisenbahnen und Schiffahrt“ buďtež počínaje dnem 1. ledna 1919 uveřejňována ve „Věstníku pro železnice a plavbu“ ministerstvem železnic vydaném.

Věstníku tohoto budiž užíváno i k publikacím jiných zpráv, dosud ve „Verordnungsblatt für Eisenbahnen und Schiffahrt“ uveřejňovaných.

Švehla v. r. v zast. min. předsedy.

V. Klofáč v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Zahradník v. r.	F. Staněk v. r.
Dr. Stránský v. r.	Prášek v. r.
Dr. Soukup v. r.	Dr. Rašín v. r.
Dr. Boh. Vrbenský v. r.	Dr. Winter v. r.